

MIESIĄCA LISTOPADA 21 DNIA

WPROWADZENIE NAJŚWIĘTSZEJ BOGURODZICY DO ŚWIĄTYNI.

NA WIELKICH NIESZPORACH,

do: **Panie, wołam do Ciebie** dodajemy stichery, ton 1:

Wierni, dzisiaj będziemy się radować, śpiewając Panu w psalmach i pieśniach, czcząc świętą arkę i uduchowiony namiot, który ogarnął nieogarnione Słowo. Maria bowiem zostaje przyprowadzona do Pana w swym nadprzyrodzonym dziewictwie ciała i wielki arcykapłan Zachariasz przyjmuje Ją z radością, jako przybytek Boga.

Dzisiaj uduchowiona świątynia świętej chwały Chrystusa Boga naszego, wśród niewiast jedyna błogosławiona, czysta, zostaje przyprowadzona do świątyni zakonu, aby zamieszkać w Świętym Świętych, a z Nią radują się w duchu Joachim i Anna, i chóry dziewic śpiewają Panu w psalmach, opiewając i czcząc Jego Matkę.

Ty, Dziewico, Matko Boża, jesteś głosem proroków, chwałą apostołów, sławą męczenników i odnowieniem wszystkich zrodzonych z ziemi, bowiem przez Ciebie pojedналиśmy się z Bogiem. Dlatego też wszyscy, zbawieni przez Twe orędownictwo, czcimy Twoje wejście do świątyni Pańskiej i śpiewając z aniołami, wołamy do Ciebie: Najświętsza, raduj się!

Ton 4: Święta i nieskalana jest przez Ducha Świętego wprowadzana do Świętego Świętych, karmiona przez aniołów będąc najświętszą świątynią świętego Boga naszego, który wszystko uświęcił przez Jej wejście i przebóstwił upadłą naturę zrodzonych z ziemi.

Młode dziewice ze świecami radośnie poprzedzają dzisiaj duchową Świecę i uroczyście wprowadzają Ją do Świętego Świętych, ukazując Zorzę, która ma z Niej niewypowiedzianie zajaśnieć i oświecić w Duchu tych, którzy siedzą w ciemnościach niewiedzy.

„**Z** radością przyjmij, Zachariaszu – woła chwalebna Anna – Tę, którą w Duchu Bożym głosili prorocy, i wprowadź Ją do świętej świątyni ku świętemu wychowaniu, aby stała się dla Władcy wszystkiego Bożym tronem, pałacem, łóżem i pełnym światłości przybytkiem”.

Chwała, i teraz. Ton 8: Po swym urodzeniu, Boża Niewiasto, Władczyni, przyszłaś do świątyni Pańskiej, aby wychowywać się, jako uświęcona, w Świętym Świętych. Wtedy został do Ciebie, Najczystsza, posłany Gabriel, który przynosił Tobie pokarm. Wszyscy aniołowie zadziwili się, widząc Ducha Świętego przebywającego w Tobie. Przeto, Najczystsza, Nieskalana, wysławiana na niebie i na ziemi, Matko Boża, zbaw nasz rodzaj.

Wejście. Prokimenon dnia i trzy czytania:

Czytanie Księgi Wyjścia (40, 1-5. 9-10. 16. 34-35).

Tak powiedział Pan do Mojżesza: W pierwszym dniu miesiąca pierwszego postawisz przybytek wraz z Namiotem Spotkania. I umieścisz w

nim Arkę Świadcstwa, i nakryjesz ją zasłoną. Wniesiesz także stół i położysz na nim to, co ma być położone, oraz wniesiesz świecznik i postawisz na nim lampy. Ustawisz również złoty ołtarz do spalania kadzidła przed Arką Świadcstwa i zawieszisz zasłonę przed wejściem do wnętrza Namiotu Spotkania. Wtedy weźmiesz olej namaszczenia i namaścisz przybytek, i wszystko, co w nim jest, poświęcisz go i wszystkie jego sprzęty, i będzie święty. I namaścisz ołtarz całopalenia ze wszystkimi jego przyborami, i poświęcisz go, i będzie bardzo święty. Mojżesz wykonał wszystko tak, jak mu to Pan rozkazał uczynić. Tak wykonał. Wtedy to obłok okrył Namiot Spotkania, a chwała Pańska napełniła przybytek. I nie mógł Mojżesz wejść do Namiotu Spotkania, bo spoczywał na nim obłok i chwała Pańska wypełniała przybytek.

Czytanie III Księgi Królewskiej (7, 51-8, 1. 3-7. 9-11).

Gdy ukończono całą pracę, której król Salomon dokonał w świątyni Pańskiej, Salomon wniósł i umieścił w skarbcu świątyni Pańskiej święte dary ofiarowane przez swego ojca, Dawida: srebro, złoto i sprzęty. Wtedy też Salomon zwołał starszyznę Izraela, wszystkich naczelników pokoleń, przywódców rodów Izraelitów, aby zgromadzili się przy królu Salomonie w Jerozolimie na przeniesienie Arki Przymierza Pańskiego z Miasta Dawidowego, czyli z Syjonu. Kiedy przyszła cała starszyzna Izraela, kapłani wzięli arkę i przenieśli Arkę Pana, Namiot Spotkania i wszystkie święte sprzęty, jakie były w namiocie. Przenieśli je kapłani oraz lewici. A król Salomon i cała społeczność Izraela, zgromadzona przy nim przed arką, składali wraz z nim na ofiarę owce i woły, których nie rachowano i nie obliczano z powodu wielkiej liczby. Następnie kapłani wprowadzili Arkę Przymierza Pana do sanktuarium świątyni, do Miejsca Najświętszego, pod skrzydła cherubów, gdyż cheruby miały tak rozpostarte skrzydła nad miejscem arki, że okrywały arkę i jej drażki z wierzchu. W arce nie było nic, oprócz dwóch kamiennych tablic, które Mojżesz tam złożył pod Horebem, tablic Przymierza, gdy Pan zawarł przymierze z Izraelitami w czasie ich wyjścia z ziemi egipskiej. A kiedy kapłani wyszli z Miejsca Świętego, obłok wypełnił dom Pański. Kapłani nie mogli pozostać i pełnić swej służby z powodu tego obłoku, bo chwała Pańska wypełniła dom Boży.

Czytanie Proroctwa Ezechiela (43, 27; 44, 1-4).

Tak mówi Pan: Dnia ósmego i później mają kapłani składać na ołtarzu wasze ofiary całopalne oraz wasze ofiary pojednania, i będę dla was łaskawy, mówi Adonai Pan. Następnie zaprowadził mnie do świętej zewnętrznej bramy przybytku, która skierowana jest na wschód, była jednakże zamknięta. I rzekł do mnie Pan: „Ta brama ma być zamknięta, nie powinno się jej otwierać i nikt nie powinien przez nią wchodzić, albowiem Pan, Bóg Izraela przejdzie przez nią. Dlatego powinna ona być zamknięta. Jedyne władca może w niej zasiadać, aby spożywać w niej chleb przed Panem, wchodzić jednak powinien przez przedsionek przy bramie i tą samą drogą znowu wychodzić”. Następnie

zaprowadził mnie w kierunku świętej bramy północnej ku przedniej stronie świątyni i spojrzałem, a oto chwała napełniła świątynię Pańską.

**Podczas litii udajemy się do narteksu, śpiewając następujące stichery:
Stichery Jerzego z Nikomedii. Ton 1:**

Niechaj raduje się teraz najwyższe niebo i obłoki niech kropią z weselem z powodu niezwykłych i wielkich czynów naszego Boga: Oto bowiem brama zwrócona na Wschód, zrodzona według obietnicy z niepłodnej i nierodzącej, zostaje poświęcona Bogu w Jego przybytku, dzisiaj zostaje przyprowadzona do świątyni jako czysta ofiara. Niechaj raduje się Dawid, trącając gęśle i mówiąc: „Przywiodą królowi dziewice w ślad za Nią, Jej bliskie zostaną przywiedzione do wnętrza Bożej arki, do wnętrza Jego oczyszczalnicy”, aby wychować Ją w przybytku Tego, który od wieków jest zrodzony z Ojca na zbawienie dusz naszych.

Ton 4: Dzisiaj Bogurodzica, świątynia ogarniająca Boga, zostaje przyprowadzona do świątyni Pańskiej i przyjęta przez arcykapłana Zachariasza. Dzisiaj raduje się Święte Świętych i uroczyście świętuje chór aniołów. Z nimi i my świętując dzisiaj, zawołajmy z Gabrielem: Raduj się, Łaski Pełna, Pan z Tobą, pełen wielkiego miłosierdzia.

Przyjdźcie, wszyscy wierni, wysławmy Jedyńą Nieskalaną, ogłoszoną przez proroków i przyprowadzoną do świątyni, od wieków wybraną na Matkę i w ostatecznych czasach okazaną jako Bogurodzica. Panie! Dla Jej modlitw daj nam pokój i wielkie miłosierdzie.

Chwała, i teraz. Stichera Leona Magistra. Ton 5: Zajaśniał radosny dzień i najchwalebniejsze święto, bowiem dzisiaj Ta, która przed zrodzeniem i po zrodzeniu pozostała Dziewicą, zostaje przywiedziona do świątyni Pana. Raduje się starzec Zachariasz, ojciec Poprzednika, i woła: „Do świętej świątyni zbliża się święta, orędowniczka za wszystkimi cierpiącymi, aby zostać uświęcona jako przybytek Króla wszystkich”. Niech weseli się praojciec Joachim i Anna niech się raduje, bowiem to oni przywiedli Bogu jako trzechletnią ofiarę nieskalaną Panią. Radujcie się też matki, tryumfujcie dziewice, współweselcie się niepłodne, bowiem wybrana Królowa całego świata otworzyła nam Królestwo niebieskie. Ludzie, radujcie się i weselcie!

Apostychesy, ton 5:

Raduj się, niebo, raduj się, ziemio, widząc duchowe niebo idące do Bożego domu dla pobożnego wychowania, Dziewicę Jedyńą i Nieskalaną, do której z zachwytem wołał Zachariasz: „Bramo Pańska! Ja otwieram przed Tobą bramy świątyni, wesel się radośnie, bowiem ja poznałem i uwierzyłem, że nadeszło już zbawienie z Izraela i z Ciebie narodzi się Bóg-Słowo, dający światu wielkie miłosierdzie”.

Stichos: Za nią przyprowadzą do króla dziewice, przyprowadzą tobie jej przyjaciółki.

Anna – Boska Łaska, widzialnie i z weselem przyprowadza do świątyni Pańskiej daną jej z łaski czystą Dziewicę, przywoławszy młode dziewice, aby szły przed Nią ze świecami, i mówi: „Idź, dziecko, bądź dla Tego, który Ciebie dał, i ofiarą, i wonnym kadzidłem. Wejdz do niedostępnego miejsca, poznaj

tajemnicę, przygotuj się, aby być zachwycającym i pięknym przybytkiem dla Jezusa dającego światu wielkie miłosierdzie”.

Stichos: Przywiodą je z weselem i radością, wprowadzają do świątyni królewskiej.

Wewnątrz świątyni Bożej świątynia mieszcząca Boga, poprzedzana przez dziewice ze świecami. Tryumfuje najlepsza para rodziców, Joachim i Anna, radując się, że zrodzili Rodzicielkę Stwórcy, która weseląc się w Bożych przybytkach i karmiona z ręki anioła, okazała się nieskalaną Matką Chrystusa, dającego światu wielkie miłosierdzie.

Chwała, i teraz. Apostyches Sergiusza Hagiopolity. Ton 6:

Zgromadźmy się dzisiaj, tłumy wiernych, będziemy radować się duchowo i pobożnie wychwalać Boże Dziecko, Dziewicę i Bogurodzicę, wprowadzoną do świątyni Pańskiej, wybraną ze wszystkich pokoleń jako przybytek Króla wszystkich, Chrystusa Boga. Poprzedzają Ją dziewice ze świecami, czcząc święte wejście Dziewicy. Matki, odrzućcie wszelki ból, radośnie odprowadzajcie Tę, która będzie Matką Boga i pośredniczką radości dla świata. Wykrzyknijmy przeto wszyscy radośnie z aniołem: Raduj się, radości pełna, zawsze orędująca za duszami naszymi!

Troparion: Dzisiaj wstępne okazanie Bożej dobroci i wstępne ogłoszenie zbawienia ludzi. W Bożej świątyni uroczyście zjawia się Dziewica i wszystkim głosi Chrystusa. I my donośnie Jej zawołajmy: Raduj się, wypełnienie Opatrzności Stwórcy!

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

NA JUTRZNI,

po pierwszej recytacji Psalterza katzyma poetycka, ton 1:

Przynoszony jest Bogu do Świętego Świętych owoc sprawiedliwych Joachima i Anny, młoda ciałem Karmicielka naszego życia, którą błogosławi święty Zachariasz. Wszyscy będziemy Ją wywyższać jako Matkę Boga.

Po drugiej recytacji Psalterza katzyma poetycka, ton 4:

Przed poczęciem, Czysta, poświęcona zostałaś Bogu i urodziłaś się na ziemi, a dzisiaj jesteś przyniesiona Bogu jako dar, na wypełnienie ojcowskiej obietnicy. Oddana do Bożej świątyni, od dzieciństwa czysta, jako sama rzeczywista świątynia Boga, odprowadzana płonącymi świecami, Ty okazałaś się przybytkiem nieprzystępnej Bożej Światłości. Zaiste, wielkie jest Twoje wejście, Jedyna Oblubienico dziewicza.

Megalinarion: Uwielbiamy Ciebie, Najświętsza Dziewico, wybrane przez Boga Dziecię, i czcimy Twoje wejście do Świątyni Pańskiej.

1. Wielki jest Pan i bardzo chwalebny w mieście Boga naszego, na górze świętej Jego. Dobrze zakorzeniona jest ku radości całej ziemi.
2. Miasto wielkiego Króla, jak usłyszeliśmy, tak i ujrzeliśmy w mieście Pana mocy, w mieście Boga naszego, Bóg założył je na wieki.
3. Najwyższy uświęcił przybytek swój.
4. Świętość i wspaniałość w świątyni Jego. Oto brama Pańska, przez nią wejść sprawiedliwi.
5. Stała królowa po prawicy Twojej, ubrana w szaty przetykane złotem.
6. Moźni narodu będą błagać przed obliczem twoim.

7. **Córki królewskie w majestacie Twym.**
  8. **Wszelka chwała córki królewskiej jest wewnątrz.**
  9. **W płaszcz wzorzystym odziana ze złotymi frędzlami. Za nią przyprowadzą do króla dziewice, przyprowadzą tobie jej przyjaciółki.**
  10. **Przywiodą ją z weselem i radością, wprowadzają do świątyni królewskiej.**
  11. **Posłuchaj, córko, spójrz i nakłoń ucha twego, zapomnij o ludzkiej swego i o domu ojca swego.**
  12. **Oto król zapragnął piękności twojej.**
  13. **Wspomnę imię Twoje w każdym pokoleniu i pokoleniu.**
  14. **Przeto ludy będą wysławiać Ciebie na wieki i na wieki wieków.**
- Chwała, i teraz. Alleluja. Alleluja, chwała Tobie, Boże (trzy razy).**

Katyżma poetycka po polijejeju, ton 8:

Niechaj raduje się pieśniarz Dawid, niechaj weselą się Joachim i Anna, z nich bowiem pochodzi święty owoc, Maria, jasna i boska świeca, z weselem wchodząca do świątyni. Syn Barachiasza zobaczywszy Ją, pobłogosławił, i z radością zawołał: Raduj się, najpiękniejszy cudzie!

Anabatmi, 1 antyfony, ton 4:

Od młodości mej liczne dręczą mnie pokusy, lecz sam wspomóż mnie i zbaw, Zbawco mój. Nienawidzący Syjonu, będziecie zawstydzeni przez Pana, jak trawa w ogniu będziecie wysuszeni.

Chwała, i teraz. Świętym Duchem karmi się wszelka dusza i wywyższa w czystości, jaśniejąc trójcą jednością świętej tajemnicy.

Prokimenon, ton 4: Posłuchaj, córko, spójrz* i nakłoń ucha Twego. Stichos: Serce moje wyrzekło dobre słowo.

Czytanie świętej Ewangelii według Łukasza, perykopa 4 (1, 39-49. 56).

W owym czasie Maria powstawszy Maria w tych dniach poszła z pośpiechem w góry do miasta judzkiego. Weszła do domu Zachariasza i pozdrowiła Elżbietę. I stało się, gdy Elżbieta usłyszała pozdrowienie Marii, poruszyło się dzieciątko w jej łonie, i Elżbieta napełniona została Duchem Świętym. I zawołała głosem wielkim, mówiąc: «Błogosławiona Ty między niewiastami i błogosławiony owoc łona Twego. A skądże mi to, że Matka Pana mojego przychodzi do mnie? Oto bowiem, gdy głos pozdrowienia Twego zabrzmiał w uszach moich, poruszyło się z radości dzieciątko w łonie moim. Błogosławiona, która uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane Jej od Pana». I rzekła Maria: «Uwielbia dusza moja Pana, i rozradował się duch mój w Bogu, moim Zbawcy moim. Albowiem wejrzał na pokorę służebnicy swojej, oto błogosławić mnie będą odtąd wszystkie pokolenia. Albowiem wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny i święte jest imię Jego». Maria pozostała u niej około trzech miesięcy i powróciła do domu swego.

Stichera po Psalmie 50, ton 2:

Dzisiaj uduchowiona świątynia i pałac wielkiego Króla wchodzi do świątyni dla przygotowania Jemu Bożemu przybytku. Ludzie, radujcie się!

Kanony święta dwa,

pierwszy kyr Jerzego z Nikomedii. Ton 4. Drugi kyr Bazylego Pegoriotesa. Ton 1.

Pieśń 1

Hirmos: Otworzę me usta i napełnię się duchem, i słowo powiem Królowej Matce, i świetliście zatryumfuję, i wyśpiewam, radując się, Jej wejście do świątyni.

Stichos obu kanonów: Najświętsza Bogurodzico, zbaw nas!

Ciebie, Najczystsza, znamy jako skarbnicę mądrości, jako toczącą nie wysychające źródło łaski, zroś nas, Władczyni, prosimy, kroplami Twojej wiedzy, abyśmy zawsze Ciebie sławili.

Ty przewyższasz niebios, Ty jesteś świątynią i pałacem, Ty, Najczystsza, zamieszkałaś w Bożej świątyni i przygotowałaś się, aby być Bożym przybytkiem dla Jego przyjścia.

Bogurodzica zajaśniała światłością łaski, wszystkich nas oświeciła i zgromadziła, aby upiększyć Jej wspaniałe święto pieśniami. Przyjdźcie, przybiegnijmy do Niej!

Chwalebna brama, niepojęta dla myśli, otworzywszy bramy świątyni Bożej, teraz zaprasza nas, zgromadzonych, abyśmy rozkoszowali się Jej bożymi cudami.

Inny kanon:

Hirmos: Wszyscy wyśpiewajmy zwycięską pieśń Bogu, który uczynił przedziwne cuda wyciągniętą prawicą i zbawił Izraela, bowiem wysłał się.

Zgromadźmy się dzisiaj, aby pieśniami uczcić Bogurodzicę, i będzie tryumfowało duchowe święto, jest Ona bowiem przynoszona do świątyni jako dar Bogu.

Chwalmy w pieśniach sławną drogę Bogurodzicy, Ona bowiem dzisiaj jako świątynia Boża jest przynoszona do świątyni, jako najdroższy dar, zgodnie z prorocत्वami.

Nieskalana Anna radowała się radością matczyną, przynosząc Bogu do świątyni najdroższy dar, i radośnie z nią tryumfuje Joachim.

Praojciec Twój, Dawid, dawno temu opiewał Ciebie, Oblubienico Dziewico, nazywając Ciebie córą Chrystusa Króla, którego zrodziłaś i karmiłaś, gdy był Dzieciąciem.

Trzyletnia Bogurodzica została przyniesiona Panu, a Zachariasz, kapłan Boży, przyjął Ją radośnie i umieścił w świątyni.

Radujcie się, dziewice, niosące świece, rozpocznijcie dzisiaj śpiew, i wy, matki, zaśpiewajcie Królowej Matce, przychodzącej do świątyni Chrystusa Króla.

Chwała. Triadikon: Trójco Święta, Ojcze, Słowie i Duchu Święty! Wiernie Ciebie sławimy jako Stwórcę wszystkiego i pobożnie wołamy do Ciebie: Zbaw nas, Boże!

I teraz. Teotokion: Najczystsza! Król i Bóg przeszedł przez Ciebie i przyodział się w purpurę z piękna Twojej krwi, i ze swego miłosierdzia odnowił ludzki rodzaj.

Katabasja: Chrystus się rodzi, sławcie! Chrystus z niebios, spotykajcie! Chrystus na ziemi, wywyższajcie! Cała ziemi, śpiewaj Panu, i z radością śpiewajcie, ludzie, albowiem się wysłał.

Pieśń 3

Hirmos: Twoich pieśniarzy, Bogurodzico, żywe i nieskalane źródło, w chór zgromadziwszy, duchowo umocnij, w boskiej chwale Twej, wieńców chwały uczyni godnymi.

Świątynia okazała się dzisiaj piękną ozdobą niewiasty i pałacem dla Dziewicy, przyjąwszy duchowy pałac Boży, Czystą, Nieskalaną i piękniejszą od wszystkich stworzeń.

Dawid rozpoczynając pieśń raduje się i weseli z nami, głosząc Ciebie, Najczystsza, przyozdobioną Królową stojącą w świątyni przed Królem i Bogiem, o Najczystsza.

Przez Ewę dawno temu przestępstwo weszło w ludzki rodzaj, a przez Marię przyszła naprawa i niezniszczalność, przez Bogurodnicę dzisiaj przyprowadzoną do Domu Bożego.

Tryumfują zastępy aniołów i całe mnóstwo ludzi, przed Twym obliczem idzie dzisiaj ze świecami, głosząc chwałę w Domu Bożym.

Inny kanon:

Hirmos: Niechaj me serce umocni się w Twojej woli, Chryste Boże, który umocniłeś nad wodami drugie niebo, a na wodach umocniłeś ziemię, o Wszechmocny!

Będziemy się radować, miłośnicy świąt, i weselić w duchu, goszcząc dzisiaj na świętym święcie królewskiej córki i Matki naszego Boga.

Dzisiaj raduje się Joachim i Anna weseli się w duchu, przyprowadzając Panu swe trzyletnie dziecko jako świętą i nieskalaną ofiarę.

Do świętej świątyni przyprowadzają Boże mieszkanie, Bogurodnicę Marię, trzyletnie dziecko, a przed Nią biegną dziewice ze świecami.

Nieskalana Boża owieczka, czysta gołębica, arka mieszcząca Boga, świętość chwały, wybrała dla siebie mieszkanie w świętej arce.

Trzyletnia ciałem i wieloletnia duchem, przewyższająca niebo i górne moce, Oblubienica Boga, niechaj będzie sławiona w pieśniach.

Świętując wejście Bogurodzicy do niedostępnego miejsca świątyni i my dzisiaj ze świecami i w radości zbliżmy się duchowo do świątyni wraz z dziewicami.

Kapłani Boży, przyobleczcie się jasno w prawdę łaski, spotykajcie córkę Króla i Boga, otwierając Jej wejście do świętego świątyni.

Chwała. Triadikon: Światłość-Ojciec, Światłość-Jego Syn, Światłość-Duch Pocieszyciel, Trójca jaśnieje bowiem jak jedno słońce Boże, oświecając i strzegąc dusze nasze.

I teraz. Teotokion: Ciebie, Czysta, głosili prorocy jako arkę świętości, złotą kadzielnicę, świecznik, stół z chlebami pokładnymi, a my opiewamy Ciebie jako arkę mieszcząca samego Boga.

Katabasja: Zaśpiewajmy Synowi zrodzonemu przed wiekami z Ojca, a w ostatecznych czasach wcielonemu w Dziewicę, Chrystusowi Bogu: Ty jesteś święty, Panie, który wywyższyłeś nasz ród.

Katyzma poetyckie po 3 pieśni kanonu, ton 4:

Powiedz, Dawidzie, co to jest za święto ku czci Tej, którą kiedyś wyśpiewałeś w psalmach jako córkę Boga i Dziewicę. Mówiłeś bowiem: „Tajemniczo przywiodą Królowi w ślad za Nią dziewice i jej krewne”. Uczyń to święto wspaniałym i powszechnym dla tych, którzy wołają: Na naszym czele stanęła Bogurodzica, Orędowniczka zbawienia.

Chwała, i teraz. Nieskalana owieczka i czysty pałac, Bogurodzica Maria, z weselem uroczyście wchodzi do Domu Bożego. Otaczają Ją wiernie aniołowie z włóczniami, a wszyscy wierni sławią z wdzięcznością, nieustannie i donośnie Jej śpiewając: Ty jesteś naszą chwałą i zbawieniem, Najczystsza!

Pieśń 4

Hirmos: Prorok Habakuk widząc niewypowiedziany zamysł Boga, Twoje wcielenie, o Najwyższy, zawołał: Chwała mocy Twojej, Panie!

Dom Boży przyjmując dzisiaj nieprzebytą Bramę zakończył wszelką posługę zakonu, prawdziwie bowiem objawiła się Prawda, co głosi zrodzonym z ziemi.

Góra uświęcona, którą dawno temu głosząc Habakuk, powiedział, iż zmieści wewnątrz niedostępne miejsce świątyni, jaśniej dobrymi uczynkami i oświeca krańce świata.

Cała ziemia ujrzała niezwykle i dziwne rzeczy, jak Dziewica otrzymuje pokarm od anioła, troszcząc się o spełnienie zamysłu Boga.

Oblubienico, będąc świątynią, pałacem i duchowym niebem Króla i Boga, Ty przychodzisz do świątyni zakonu, aby zachować siebie dla Pana, Przeczysta.

Inny kanon:

Hirmos: Prorok Habakuk widząc w duchu wcielenie Słowa, tak wołał: „Kiedy przybliżą się lata, będziesz poznany, kiedy nadejdzie czas, objawisz się”. Chwała mocy Twojej, Panie!

Proroku Izajaszu, powiedz nam, kim jest Dziewica mająca w łonie Dziecię? „To Ta, która wyrosła z korzenia Judy, zrodzona została z króla Dawida, sławny owoc świętego rodu”.

Dziewice, zacznijcie śpiewać pieśni, trzymając w rękach świece, świętując razem z nami i sławcie drogę czystej Bogurodzicy, przychodzącej teraz do świątyni Bożej.

Radujcie się teraz, Joachimie i Anno, przyprawdzając do świątyni Pańskiej Czystą, w przyszłości Matkę Chrystusa Boga, Króla wszystkich, przez was zrodzoną, trzyletnie dzisiaj dziecko.

Czysta, będąc świętszą od wszystkich świętych, Ty umiłowałaś zamieszkanie w świątyni Pańskiej i rozmawiasz z aniołami, otrzymując cudownie chleb z nieba, Karmicielko życia.

Joachim i Anna, zrodziwszy wbrew nadziei czystą Dziewicę, pobożnie obiecali ofiarować Ją do Domu Bożego jako ofiarę przez nich zrodzoną.

Niegdyś zakwitła laska Aarona, wyobrażając Twoje, Czysta, boskie zrodzenie, że Ty dziewiczo poczniesz, pozostając nienaruszona i po porodzie będziesz dziewicą, karmiąc Dziecię, Boga wszystkich.

Zbierzcie się pobożnie, dziewice, aby z nami uczcić Dziewicę, przyjdźcie, matki, uczcijcie Matkę zrodzoną jako nieskalana ofiara i po zrodzeniu ofiarowaną Bogu jako owoc, wszyscy więc będziemy radośnie świętować.

Chwała. Triadikon: Pobożnie będziemy sławić Trójcę w osobach i w jednym obrazie, prawdziwego Boga, którego jako Władcę wszystkich stworzeń wiernie wysławiają przywódcy aniołów i archaniołów, a ludzie zawsze oddają pokłon swemu Bogu.

I teraz. Teotokion: Najświętsza, Czysta, módl się nieustannie do Twego Syna Boga, którego zrodziłaś w ciele, aby wybawił wszystkie Twoje sługi z różnych sieci diabła i ze wszystkich możliwych pokus.

Katabasja: Chryste, gałązko z korzenia Jeskego i kwiecie z jego rodu, Ty z Dziewicy wyrosłeś jak z góry ocienionej czaszą, niematerialny Boże, wcielony w nieznaną męża.

Pieśń 5

Hirmos: Wszystko ulękło się przy Twoim świętym wejściu, Ty bowiem, nieznaną słuibu Dziewico, wszedłaś do świątyni Bożej jako najczystsza świątynia, dając pokój wszystkim Ciebie sławiącym.

Przczysta Dziewica, chwalebna świętość i święta ofiara, dzisiaj ofiarowana Bogu w świątyni, złożona jako mieszkanie Jedynego Boga, Króla naszego, według Jego woli.

Przczysta, Zachariasz widząc niegdyś piękno Twej duszy, z wiarą zawołał: Ty jesteś wybawieniem, Ty jesteś radością wszystkich, Ty jesteś naszym wezwaniem, przez Ciebie Nieogarniony stał się ogarnionym dla mnie.

Najczystsza, Twoje cuda przewyższają rozum, niezwykle jest Twoje urodzenie, niezwykle jest Twoje wzrastanie, wszystko w Tobie jest dla ludzi niezwykle i niepojęte, Oblubienico Boga.

Oblubienico Boga, będąc świecznikiem wielopromiennym Ty zajaśniałaś dzisiaj w Domu Pańskim, i nas, Czysta, oświecasz świętymi darami Twoich cudów, przez wszystkich sławiona Bogurodzico.

Inny kanon:

Hirmos: Zajaśniała nam wieczna Światłość, czuwającym nad groźbami Twych nauk, Władco, Przyjacielu człowieka, Chryste, Boże nasz.

W jasnych szatach, o wszyscy prawowierni, zgromadźmy się, aby słuwić Matkę Boga, dzisiaj bowiem jest Ona przyprawiona do Pana jako przyjemna ofiara.

Władczyni, niechaj dzisiaj weselą się praojcowie, niech weseli się Twoja rodzicielka z Twym ojcem, bo ich owoc jest ofiarowany Bogu.

Wiernie świętując, wszyscy wysławiamy chwalebna i otoczoną sławą nieskalaną owieczkę, która w ciele zrodzi Bożego Baranka.

Jako przekonujące znaki, spisywane są w Duchu Bożym znaki Boże przewyższającego rozum Twego zrodzenia z Ducha Świętego, o czysta Dziewico.

Niechaj otworzą się przedbramy chwały naszego Boga i przyjmą nieznaną męża Matkę Boga, trzyletnią nieskalaną ofiarę.

Wysławiamy wielce chwalebna i cienistą górę, zawsze Dziewicę, która stała się Matką Boga, Ona bowiem zapaliła Światłość na krańcach świata.

Chwała. Triadikon: Sławiąc przewyższające wszystko i wieczne Bóstwo, pokłońmy się Panu, niepodzielnemu w naturze, w Trzech Osobach równych w chwale.

I teraz. Teotokion: Znaleźliśmy w Twym orędownictwie, Matko Boga, cichą przystań i niezniszczalną ścianę w niebezpieczeństwach, zawsze będąc wybawiani przez Ciebie z nieszczęść i trosk.

Katabasja: Boże świata, Ojcie miłosierdzia, Ty posłałeś nam Anioła Wielkiej Twojej Rady, który daje nam pokój. Doprowadzeni do światłości poznania Boga, czuwając w nocy, sławimy Ciebie, Przyjacielu człowieka.

Pieśń 6

Hirmos: Świętując to Boże i najczcigodniejsze święto, przyjdźcie, mędrcy Pana, i klaskajmy w dłonie, sławiąc zrodzonego z Niej Boga.

Ty, który wszystko podtrzymujesz Twym Słowem, usłyszałeś modlitwę sprawiedliwych, jako miłosierny przekreśliłeś ból niepełnej i stałeś się przyczyną radości.

Pan, pragnąc okazać ludowi swoje zbawienie, przyjął teraz od ludzi nieznaną małżeństwa, jako znak odrodzenia i pojednania.

Będąc domem łaski, w którym są skarby niewypowiedzianej ekonomii Boga, Ty, Najczystsza, zakosztowałaś w świątyni niezniszczalnej słodyczy.

Oblubienico Boga, świątynia przyjąwszy Ciebie jako królewski diament, zaczęła jaśnieć i zmieniać się ku lepszemu, widząc w Tobie wypełnienie proroctw.

Hirmos: Naśladując proroka Jonasza, wołam: O Dobry, wybaw ze zniszczenia moje życie i zbaw mnie, Zbawco świata, chwała Tobie!

Wierni, będziemy pobożnie obchodzić duchowe święto, sławiąc Matkę Boga, Ona bowiem przewyższa świętością duchy niebios.

Wierni, wysławiamy w duchowych pieśniach Matkę Światłości, dzisiaj bowiem ukazała się idąc do Domu Bożego.

Nieskalana owieczka i czysta gołębica została przyprowadzona na zamieszkanie w Domu Bożym, będąc przeznaczona, jako Nieskalana, na Matkę Boga.

Do świątyni zakonu wchodzi świątynia Boża, niebieska arka, z której nam, znajdującym się w mroku, zajaśniała światłość.

Tak młoda ciałem i dojrzała duchem, święta arka, wchodzi do Domu Bożego, aby cieszyć się Bożą łaską.

Przez wszystkich sławiona Matko Chrystusa Boga, wybaw nas przez Twe modły ze wszystkich pokus i duchowych niebezpieczeństw, nas, przybiegających do Ciebie.

Chwała. Triadikon: Ojcie, Synu i Sprawiedliwy Duchu, Jedności w Trzech Osobach i Niepodzielna Trójco, okaż miłosierdzie tym, którzy sławią Twoje panowanie.

I teraz. Teotokion: Nieogarniony przez wszystkich został objęty przez Twoje łono, Matko Boga, opuścił Ciebie, Najczystsza, w dwóch naturach, jako Bóg i jako człowiek.

Katabasja: Morski zwierz ze swych wnętrzności wyrzucił młodzieńca Jonasza, tak jak go przyjął. A Słowo, zamieszkawszy w Dziewicy i przyjąwszy ciało, przeszło, zachowawszy Ją nietkniętą. Słowo zachowało Matkę nietkniętą zniszczeniem, któremu i Ono nie podlega.

Kontakion, ton 4: Przeczysta świątynia Zbawcy, najcenniejszy pałac i Dziewica, święta skarbnica chwały Bożej dzisiaj wchodzi do Domu Bożego, wiodąc ze sobą łaskę Bożego Ducha. Sławią Ją aniołowie Boży: Oto jest niebieska arka.

Ikos: Widząc objawioną i jawnie spełnioną w Dziewicy łaskę niewypowiedzianych i Bożych tajemnic, raduję się i dziwię, rozmyślając o tym przedziwnym i niepojętym obrazie, o wybranej i jedynej Czystej, która została wywyższona ponad wszystkie stworzenia widzialne i niewidzialne. Przeto, pragnąc słać Ciebie, lękam się o swój rozum i o swoje słowo. Odważam się jednak głosić Ją i wielbić: Oto jest niebieska arka.

Pieśń 7

Hirmos: Mędrzy nie posłużyli stworzeniu bardziej niż Stwórcy, ale mężnie zdeptawszy groźny ogień, radując się, śpiewali: Chwalebny ojców Boże, błogosławiony jesteś!

Oto dzisiaj zajaśniała krańcom świata radosna wieść, oświecająca łaską nasze dusze, myśli i rozum, przez tryumf Bogurodzicy, uczując dzisiaj tajemniczo.

Dzisiaj wszyscy niech przynoszą dary Królowej Matce Bożej: niebo i ziemia, zastępy aniołów i tłumy ludzi. I niech wołają: Do świątyni wchodzi radość i zbawienie.

Przeminęły Pisma i Zakon zniknął jak cień, zajaśniały zaś zorze łaski z Twoim wejściem do świątyni Bożej, Czysta Dziewico Matko.

Bogurodzico, Synowi, którego zrodziłaś, jako Stwórcy i Bogu poddają się niebo, ziemia i otchłań, a wszelki ludzki ród wyznaje, że objawił się Pan, Zbawca dusz naszych.

Inny kanon:

Hirmos: Piec był zraszany, Zbawco, i dzieci radując się, śpiewały: Ojców Boże, błogosławiony jesteś!

Będziemy się radować, miłośnicy świąt, będziemy słać czystą Panią, godnie czcząc Joachima i Annę.

Dawidzie, prorokuj, mówiąc w duchu: Przeprowadzą za Tobą dziewice, przeprowadzą do świątyni Ciebie, Królowo Matko.

Zastępy aniołów radowały się, weseliły się duchy sprawiedliwych, że Matka Boża przychodzi do świątyni.

Przyjmując niebiański pokarm Maria wzrastała w mądrości i łasce, stała się według ciała Matką Chrystusa Boga.

Ciałem i duchem radowała się nieskalana Maria, przebywając w świątyni Bożej jako święte naczynie.

Czcigodni Twoi rodzice wprowadzili Ciebie, Najczystsza, do wnętrza świątyni, dla niezwykłego wychowania w mieszkaniu Chrystusa Boga.

Chwała. Triadikon: Wysławimy niepodzielną Trójcę, wyśpiewamy Jedno Bóstwo, z Ojcem Słowo i Ducha Najświętszego.

I teraz. Teotokion: Bogurodzico, błagaj Pana, którego zrodziłaś, aby zbawił dusze słać Ciebie.

Katabasja: Dzieci wspólnie wychowane w pobożności odrzuciły niegodne polecenie, nie ulękły się groźnego ognia, ale stojąc pośród płomieni, śpiewały: Ojców Boże, błogosławiony jesteś!

Pieśń 8

Hirmos: Zważ, Dziecię, czysta Dziewico, niechaj Gabriel powie odwieczne zrzęczenie Najwyższego: Bądź gotowa przyjąć Boga, przez Ciebie Nieogarniony zaczął żyć z ludźmi, przeto i ja radośnie wołam: Wszystkie dzieła Pańskie, błogosławcie Pana!

Anna, przyprowadziwszy kiedyś przeczystą świątynię do Domu Bożego, z wiarą zawołała do kapłana: Oto przyjąwszy dziecko dane mi przez Boga, wprowadź je do świątyni Twego Stwórcy i radośnie Mu śpiewaj: Wszystkie dzieła Pańskie, błogosławcie Pana!

Zachariasz, pouczony z wysoka, powiedział niegdyś Annie: Ty wprowadzasz prawdziwą Matkę Życia, którą prorocy Boży jasno nazwali Bogurodzicą. Jakże pomieści Ją świątynia? Przeto dziwiąc się, wołam: Wszystkie dzieła Pańskie, błogosławcie Pana!

Ja, służebnica Pańska – odpowiedziała Anna – przyzywam z wiarą i modlitwą Boga, aby przyjął owoc bólu i po przyjęciu przywiodłam urodzoną Temu, który Ją dał. Przeto głośno wołam: Wszystkie dzieła Pańskie, błogosławcie Pana!

Zaprawdę jest to czyn zgodny z zakonem – powiedział jej kapłan – ale wydaje mi się bardzo dziwne, że przyprowadzona do Domu Bożego niezwykle przewyższa łaską miejsce święte. Przeto w radości wołam: Wszystkie dzieła Pańskie, błogosławcie Pana!

Umacniam się – powiedziała Anna – wnikając w to, co mówisz, boś zrozumiał w duchu Bożym, co ogłoszono o Dziewicy. Przyjmij Najczystsza do świątyni Twego Stwórcy i radośnie Mu śpiewaj: Wszystkie dzieła Pańskie, błogosławcie Pana!

Jaśniejąca świeca – zakrzyknął kapłan – zapłonęła dla nas, jaśniejąc radośnie w świątyni. Niechaj weselą się ze mną dusze proroków, patrząc na niezwykle rzeczy, dokonujące się w Domu Bożym, i niechaj zawsze wołają: Wszystkie dzieła Pańskie, błogosławcie Pana!

Hirmos: Tego, którego lękają się aniołowie i wszystkie zastępy, jako Stwórcy i Pana, kapłani opiewajcie, dzieci wysławiajcie, ludzie błogosławcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Dzisiaj pełen radości jest Joachim i nieskalana Anna przynosi Bogu jako ofiarę daną jej według obietnicy świętą córkę.

Sławieni są święci Dawid i Jesse, czczony jest Juda, gdyż z ich korzenia wyrósł owoc, czysta Dziewica, z której zrodzi się Przedwieczny Bóg.

Maria, przeczysta i uduchowiona arka, dzisiaj jest wprowadzana do Domu Bożego i Zachariasz przyjmuje ją swymi rękami jako świętą skarbnicę Boga.

Jako zbawczą bramę i duchową górę, jako duchową drabinę, uczcijmy, wierni, prawdziwą Dziewicę i Matkę Boga, błogosławioną rękami kapłanów.

Prorocy, apostołowie i męczennicy Chrystusowi, zastępy aniołów i wszyscy zrodzeni z ziemi, uczcijmy w pieśniach czystą Dziewicę jako błogosławioną Matkę Najwyższego.

Do świątyni przywiedli Ciebie, Najczystsza, Nieskalana, ci, którzy cudownie Ciebie zrodzili, jako czystą ofiarę i w niezwykle sposób zamieszkujesz u Boga w niedostępnym miejscu, przygotowując się, by zostać mieszkaniem Słowa.

Błogosławmy Ojca i Syna, i Świętego Ducha, Pana.

Triadikon: Niech będzie wysławiany Trójświęty Ojciec, Syn i Duch Święty, Niepodzielna Jedność, Jeden Bóg, trzymający w dłoni całe stworzenie na wszystkie wieki.

Chwalmy, błogosławmy, kłaniajmy się Panu, śpiewając i wywyższając na wszystkie wieki.

Teotokion: Przedwieczne Słowo poczyňa się w ciele, rodząc się według swej woli z wybranej Dziewicy, jako Bóg i jako człowiek, z ogromnego swego miłosierdzia, podnosząc nas, przedtem upadłych.

Katabasja: Niosący rosę piec był obrazem nadprzyrodzonego cudu, gdyż nie spalił przyjętych dzieci, jak i ogień Bóstwa nie spalił łona Dziewicy, w które wstąpił, przeto zaśpiewajmy pieśń: Niech całe stworzenie błogosławi Pana i wywyższa na wieki.

Pieśń 9

Stichos: Aniołowie widząc wstępowanie Najczystszej zdziwili się, jak Dziewica weszła do Świętego Świętych.

Hirmos: Bogurodzicy, uduchowionej arki Boga, niech odtąd nie tyka ręka skalanych, a tylko usta wiernych bez przerwy niech śpiewają słowa anioła, w radości niech Jej wołają: Zaprawdę, Ty wszystkich przewyższasz, Dziewico czysta!

Stichos: Aniołowie widząc wstępowanie Najczystszej zdziwili się, jak z chwałą weszła Ona do Świętego Świętych.

Jaśniejąca pięknem duchowej czystości i pełna łaski Bożej z nieba, Bogurodzica czysta, Ty nieustannie oświecasz wieczną światłością tych, którzy wykrzykują w radości: Zaprawdę, Ty wszystkich przewyższasz, Dziewico czysta!

Stichos: Aniołowie widząc wstępowanie Dziewicy zadziwili się, jak chwalebnie weszła Ona do Świętego Świętych.

Cud Twój, Bogurodzico, przewyższa moc słów, w Tobie bowiem widzę ciało niedostępne dla grzechu, przeto z dziękczynieniem wołam do Ciebie: Zaprawdę, Ty wszystkich przewyższasz, Dziewico czysta!

Stichos: Aniołowie i ludzie, uczcijmy wstępowanie Dziewicy, chwalebnie bowiem weszła Ona do Świętego Świętych.

Zakon niezwykle wyobraził Ciebie, Czysta, jako arkę, Boże naczynie, zadziwiający namiot, zasłonę, łaskę, niezniszczalną świątynię i Bożą bramę. Wszystkie te znaki uczą nas wołać Tobie: Zaprawdę, Ty wszystkich przewyższasz, Dziewico czysta!

Stichos: Aniołowie widząc wstępowanie Dziewicy zdziwili się, jak pobożnie weszła Ona do Świętego Świętych.

Dawid śpiewając wołał prorocznie do Ciebie, nazywając Ciebie córką Króla z piękną łaską, gdy ujrzał Ciebie we wzorzystej szacie, stojącą po prawicy Boga, przeto prorocznie wołał do Ciebie: Zaprawdę, Ty wszystkich przewyższasz, Dziewico czysta!

Stichos: Aniołowie, tryumfujcie w świątyni, śpiewajcie wraz z nimi, dziewice, oto Boże dziecko weszło do Świętego Świętych.

Salomon widząc, że Ty przyjmiesz Boga, nazwał Ciebie łóżem Króla, żywym opieczętowanym źródłem, z którego wytrysnęła krynica dla nas, wołających: Zaprawdę, Ty wszystkich przewyższasz, Dziewico czysta!

Stichos: Aniołowie i ludzie, wysławmy w pieśniach Dziewicę, weszła bowiem Ona pobożnie do Świętego Świętych.

Bogurodzico, Ty dajesz ciszę darów mej duszy, tocząc życie prawdziwe Ciebie czczącym, sama broniąc, opiekując się i chroniąc, aby śpiewać Tobie: Zaprawdę, Ty wszystkich przewyższasz, Dziewico czysta!

Stichos: Aniołowie i ludzie, wysławmy w pieśniach Dziewicę, weszła bowiem Ona pobożnie do Świętego Świętych.

Inny kanon:

Hirmos: Wszyscy uwielbiamy jako czystą Matkę naszego Boga, świetlisty obłok, w którym Władca wszystkiego zstąpił jako deszcz z nieba na runo, i niemający początku dla nas wcielił się, stał się człowiekiem.

Stichos: Uwielbiaj, duszo moja, przyprowadzoną do świątyni Pańskiej i pobłogosławioną rękami kapłanów.

Ze sprawiedliwych Joachima i Anny wyszedł owoc obietnicy, Boże dziecko, Maria, i jako przyjemna woń kadzidła, młoda ciałem, jest przyprowadzona do Świętego Świętych, aby mieszkać w świętości jako święta.

Wysławiamy w pieśniach młodą ciałem i cudownie okazaną jako Matkę Boga, dzisiaj bowiem jest przyprowadzona do świątyni zakonu jako woń kadzidła dla Pana, jako duchowy owoc sprawiedliwych.

Raduj się – zawołajmy godnie Bogurodzicy wraz z aniołem – raduj się, piękna Oblubienico, raduj się, świetlisty obłoku, z którego Pan zajaśniał nam, będącym w mroku niewiedzy, raduj się, nadziejo wszystkich.

Mario, świętsza od świętych i Matko Boga, modlitwami Twymi uwolnij z sieci wroga, od wszelkiej herezji i bólu, nas wiernie kłaniających się ikonie Twego świętego oblicza.

Całe stworzenie wraz z aniołem Gabrielem śpiewa najgodniejszą pieśń Bogurodzicy, wołając: Raduj się, najczystsza Matko Boga, przez którą zostaliśmy wybawieni z dawnej klątwy i staliśmy się uczestnikami nieśmiertelności.

Dziewico, Ty okazałaś się przewyższającą cherubinów i chwalebniejszą od serafinów, większą od nieba, gdyż Ty, Dziewico, pomieściłaś w łonie nieogarnionego Boga naszego i niewypowiedzianie urodziłaś Chrystusa, do którego módl się gorąco za nami.

Stichos: Uwielbiaj, duszo moja, panowanie Boga niepodzielnego w Trzech Osobach.

Triadikon: Wysławiamy, kłaniając się pobożnie Jednej naturze w Trzech Osobach i niepodzielnej chwale, nieustannie opiewanej w jedności Bóstwa na niebie i na ziemi, Trójcy z Synem i Duchem.

Stichos: Uwielbiaj, duszo moja, Dziewicę, która czią i chwałą przewyższa zastępy nieba.

Teotokion: Dziewico Bogurodzico, módl się o wybawienie tych, którzy z wiarą przybiegają do Twego miłosierdzia i pobożnie kłaniają się Twemu Synowi jako Bogu i Panu świata, aby wybawił nas od zniszczenia, biedy i wszelkich pokus.

Stichos: Aniołowie widząc wstępowanie Najczystszej zdziwili się, jak Dziewica weszła do Świętego Świętych.

Katabasja: Widzę przedziwną i niezwykłą tajemnicę: pieczara jest niebem, Dziewica tronem, a żłobek kołyską, w której spoczął nieogarniony Chrystus Bóg, którego wywyższamy w pieśniach.

Fotagogikon: Wysławmy wiernie Boże dziecię Marię, którą dawno temu chór proroków ogłosił naczyniem, laską, tablicą i nienaruszoną górą, dzisiaj bowiem wstępuje Ona do Świętego Świętych, aby wychować się dla Pana.

Do psalmów pochwalnych dodajemy stichery, ton 1:

Dziewice ze świecami urocząście odprowadzają wieczną Dziewicę, prawdziwie okazują w Duchu przyszłość, Bogurodzica bowiem będąc świątynią Boga wprowadzana jest w dziewictwie do świątyni z chwałą dziewicy.

Bogurodzica okazała się światu jako przewyższająca wszystkich, jako najślawniejszy owoc świętej obietnicy, pobożnie przyprowadzona do świątyni Bożej i strzeżona tam przez Ducha Świętego wypełnia obietnicę swoich rodziców.

Ty, Dziewico, pobożnie karmiona w świątyni niebiańskim chlebem, zrodziłaś światu Chleb Życia, Słowo, któremu zostałaś przeznaczona tajemniczo przez Ducha jako wybrana i najczystsza świątynia, będąc zaręczona Bogu i Ojcu.

Niech otworzy się brama świątyni, która przyjęła Boga, Joachim bowiem wzięwszy z chwałą świątynię i tron Króla wszystkich, składa w świątyni, poświęciwszy Panu, Tę, którą On sam wybrał sobie na Matkę.

Chwała, i teraz. Stichera Leona Magistra. Ton 2: Dzisiaj przyprowadzona jest do świątyni najczystsza Dziewica jako mieszkanie Króla wszystkich, Boga i Żywiciela życia naszego, dzisiaj najczystsza świątynia jako trzyletnie dziecko wchodzi do Świętego Świętych. Zakrzyknijmy Jej, jak anioł: Raduj się, błogosławiona między niewiastami!

Na Liturgii,

Prokimenon, ton 3, Pieśń Bogurodzicy: Uwielbia dusza moja Pana* i rozradował się duch mój w Bogu, Zbawcy moim. Stichos: Albowiem wejrzał na pokorę służebnicy swojej, oto błogosławić mnie będą odtąd wszystkie pokolenia.

Czytanie Listu świętego Pawła Apostoła do Hebrajczyków, perykopa 320 (9, 1-7).

Bracia, wprowadzie i pierwsze przymierze miało przepisy służby Bożej oraz ziemski przybytek. Był to namiot, w którego pierwszej części, zwanej Miejscem Świętym, znajdował się świecznik, stół i chleby pokładne. Za drugą zaś zasłoną był przybytek, który nosił nazwę Święte Świętych. Posiadało ono złoty ołtarz kadzenia i Arkę Przymierza, pokrytą zewsząd złotem. Znajdowało się w niej naczynie złote z manną, laska Aarona, która zakwitła, i tablice Przymierza. Nad nią zaś były cheruby Chwały, które zacięniały przebłagalnię, o czym szczegółowo nie ma potrzeby teraz mówić. Tak zaś te rzeczy były urządzone, iż do pierwszej części przybytku zawsze wchodzi kapłani sprawujący służbę świętą, do drugiej zaś części jedynie arcykapłan, i to tylko raz w roku, i nie bez krwi, którą składa w ofierze za grzechy swoje i swojego ludu.

Alleluja, ton 8: Posłuchaj, córko, spójrz i nakłoń ucha Twego. Stichos: Moźni narodu będą błagać przed obliczem Twoim.

Czytanie świętej Ewangelii według Łukasza, perykopa 54 (10, 38-42; 11, 27-28).

W owym czasie Jezus wszedł do jednej wsi. A pewna niewiasta, imieniem Marta, przyjęła Go do domu swego. Miała ona siostrę, imieniem Maria, która

usiadłszy u nóg Jezusa słuchała słowa Jego. Marta zaś krzątała się koło rozmaitych posług i przystąpiwszy rzekła: «Panie, czy nie dbasz o to, że siostra moja zostawiła mnie samą przy usługiwaniu? Powiedz jej przeto, żeby mi pomogła». A odpowiadając Jezus rzekł jej: «Marto, Marto, troszczysz się i kłopotujesz o wiele, a potrzeba tylko jednego. Maria bowiem obrała dobrą część, która nie będzie jej odebrana». A gdy On to mówił, jakaś kobieta z tłumu głośno zawołała do Niego: «Błogosławione łono, które Cię nosiło, i piersi, które ssałeś». On zaś rzekł: «Błogosławieni są raczej ci, którzy słuchają słowa Bożego i zachowują je».

Koinonikon: Kielich zbawienia przyjmę i wezwę imienia Pańskiego. Alleluja.

